

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

29 maart 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren John Taylor en Freddy De Vilder –

**tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976
betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Sonja Becq**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, de heer Jan Béghin, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Marc Olivier, Bart Vandendriessche ;

mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot ;

de heer Peter De Ridder, mevrouw Kathy Lindekens, de heer Guy Swennen ;

de heren Wilfried Aers, Felix Strackx ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Johan De Roo, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Kathleen Helsen, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heren Fred Dielens, Johnny Goos, Jacky Maes ;

de heren Frank Creyelman, Karim Van Overmeire ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Stassen.

Zie :

999 (1997-1998)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendement

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin behandelde het voorstel van decreet tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, op 23 maart 1999.

1. Inleidende uiteenzetting door de indieners

De heer John Taylor licht het voorstel van decreet toe. Er wordt vooreerst verwezen naar de Toelichting bij het voorstel van decreet (999/1).

Bij de indiening van het oorspronkelijke voorstel van decreet werd parallelisme nagestreefd met de initiatieven die werden genomen in het federale parlement voor wat betreft de gemeentelijke mandatarissen. Concreet werd voorgesteld een nieuw lid toe te voegen tussen het eerste en het tweede lid van artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) waarbij een aanvulling aan de wedde van de OCMW-voorzitter die geniet van een vervangingsinkomen ten laste wordt gelegd van het betrokken OCMW en waarvan de nadere modaliteiten bij besluit van de Vlaamse regering worden vastgelegd.

Het wetsvoorstel van de heer Vanpoucke, dat een gelijksoortige regeling voorstelt voor de gemeentelijke mandatarissen, werd op 25 februari 1999 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers goedgekeurd, evenwel met grondige amenderingen. Om de gelijke behandeling van gemeentelijke mandatarissen en OCMW-mandatarissen te behouden, worden bij dit voorstel van decreet eveneens een aantal amenderingen voorgesteld (*Parl. St.* VI. P. 1997-98, nr. 999/2).

De amenderingen komen in essentie neer op het volgende. De voorgestelde regeling wordt beperkt tot OCMW-voorzitters waarvan de gemeente die door hun OCMW wordt bediend, minder dan 50.000 inwoners telt. Wanneer de betrokken gemeente meer dan 50.000 inwoners telt, wordt ervan uitgegaan dat de OCMW-voorzitter een voltijds mandaat uitoefent en daar ook een voltijdse wedde voor ontvangt. Een bijkomende vergoeding voor mogelijk inkomensverlies is in dergelijk geval niet te verantwoorden. Ten tweede moet de betrokken OCMW-mandataris zelf vragen om te kunnen genieten van dit compenserend bedrag. Hetzelfde geldt voor een eventuele vermindering van de mandatariswedde. Op deze manier beschikken de

OCMW-mandatarissen over twee mogelijkheden : ofwel vragen ze een vermindering van hun mandatariswedde ofwel vragen ze de toekenning van een compenserend bedrag.

De heer Freddy De Vilder sluit zich volmondig bij de heer Taylor aan. Hij onderstreept dat men met het voorstel van decreet wil voorkomen dat mensen die meer tijd hebben om actief aan politiek te doen, zwaar benadeeld worden om een mandaat op te nemen.

2. Algemene bespreking

Minister Luc Martens benadrukt dat ook de regering achter het voorstel van decreet staat. Daarbij houdt hij rekening met de voorgestelde amenderingen. Hij vestigt de aandacht op het feit dat de tekst op één punt afwijkt van wat in de omzendbrief, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 maart 1998, is opgenomen, namelijk dat de mandataris de werkelijk gemaakte bijkomende kosten voor de opvang van zorgbehoevende familieleden, kan terugbetaald krijgen. In de optiek van de thuiszorg kan degene die voor een mandaat kiest, immers gedwongen worden tot bijkomende kosten. Als de commissie echter niet zover wil gaan, dan kan de minister zich daarbij neerleggen.

De heer John Taylor heeft geen principieel bezwaar om dit aan het voorstel van decreet toe te voegen, maar de vraag rijst of er hiermee geen positieve discriminatie wordt ingevoerd ten aanzien van de mandatarissen. Niet iedereen is er immers van overtuigd dat de mandatarissen meer moeten verdienen. Minister Luc Martens vindt dat er zowel voor het een als voor het ander argumenten zijn. Hij wijst op het bestaan van het systeem van loopbaanonderbreking, het statuut van de mantelzorger en binnenkort de zorgverzekering. Hij onderstreept dat het verzorgen van zieke familieleden een drempel kan zijn om een mandaat op te nemen. Hij begrijpt de opmerking van de heer John Taylor maar de vraag is hoe men omgaat met het odium dat op de politiek rust. Het gevaar bestaat dat de politici zich uit angst in een zwakke positie terugtrekken, terwijl het bedrijven van politiek toch een belangrijke maatschappelijke verantwoordelijkheid inhoudt. Bovendien vergt een mandaat nog altijd heel wat vrijwillige inzet van de betrokkene.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, voorzitter, vraagt of er dan bij artikel 38 een amendement ingediend moet worden. De minister stelt voor om

de volgende zin toe te voegen : "Het OCMW kan de werkelijk gemaakte bijkomende kosten voor de opvang van kinderen, bejaarde of gehandicapte of zieke familieleden terugbetalen of ten laste nemen.".

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey veronderstelt dat sommige OCMW's dit nu reeds doen op basis van de omzendbrief en andere niet. De minister beaamt dat. De heer Freddy De Vilder merkt op dat de door de minister voorgestelde formulering tot amendering ook geen verplichting inhoudt, aangezien er "kan" staat. De minister bevestigt dat. De voorzitter zegt dat het prijskaartje dan bij het OCMW ligt. Een decreet biedt meer rechtsgrond dan een omzendbrief. De minister onderstreept dat het om een realiteit gaat. Hij geeft het voorbeeld van een ongehuwde burgemeester voor wie de zorg voor de hulpbehoevende ouders tot een breekpunt kan leiden. De heer John Taylor herhaalt dat hij positief staat tegenover het idee, maar hij wijst erop dat er nog anderen zijn in de samenleving die niet van dit voordeel kunnen genieten. De voorzitter repliceert dat vele anderen loopbaanonderbreking kunnen opnemen en stelt dat men maximale inspanningen moet doen om dit onderwerp op de politieke agenda te krijgen.

De heer Etienne Van Vaerenbergh vraagt wat de betekenis zou zijn van de opname van bedoelde zin uit de omzendbrief in het decreet. De heer John Taylor antwoordt dat als de passage in het decreet wordt opgenomen, elke mandataris het dan kan vragen. Het OCMW kan de terugbetaling toestaan of weigeren afhankelijk van de genomen principiële beslissing. De minister wijst erop dat een omzendbrief een zwakke rechtsgrond biedt. De bepaling in de omzendbrief liep vooruit op datgene wat decretaal zou verankerd worden.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel wijst er op dat er nog situaties zijn die het uitoefenen van een mandaat kunnen bemoeilijken. Daarom vindt zij het verkieslijk om de bewuste bepaling niet in het decreet in te schrijven.

De heer John Taylor wijst erop dat een en ander niet geregeld is voor de burgemeesters en de schepenen. Anderzijds beseft hij dat men met een dergelijke bepaling ook een sensibiliserend effect wil bereiken. Het opnemen van deze bepaling in het voorstel van decreet moet volgens de minister een eenduidig signaal zijn, waarbij rekening gehouden moet worden met de huidige, beperkende formulering van artikel 38 van de OCMW-wet met betrekking tot het terugbetalen van de kosten en het feit dat een dergelijke bepaling onbestaande is in de

gemeentewet. Gezien er bij sommigen aarzeling bestaat, is het volgens hem beter de bepaling niet op te nemen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het amendement van de heren Taylor en De Vilder dat artikel 2 vervangt (999/2), wordt zonder opmerkingen aangenomen met dezelfde stemuitslag.

4. Stemming over het geheel

Het aldus geamendeerde voorstel van decreet wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

Sonja BECQ

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in het eerste lid, eerste zin, wordt het woord "wedde" vervangen door de woorden "wedde, waaronder verstaan alle vergoedingen zoals de wedde, het vakantiegeld en de eindejaarspremie," ;
- 2° na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Wanneer een gemeente met minder dan 50.000 inwoners bediend wordt, vult het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, op dezelfde wijze zoals bepaald voor een schepen, de wedde van de voorzitter of van het lid dat de voorzitter vervangt die geniet van wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen of vergoedingen of toelagen, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat betrokkene lijdt op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De wedde van de voorzitter, of van het lid dat de voorzitter vervangt, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn vult, op dezelfde wijze zoals bepaald voor een gemeenteraadslid, het presentiegeld van het lid dat geniet van wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen of vergoedingen of toelagen, aan met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies dat betrokkene lijdt op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De som van de presentiegelden aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50.000 inwoners.

Wanneer ten gevolge van het toekennen van die bezoldiging of van dat presentiegeld andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, vergoedingen of toelagen verminderd worden of vervallen, vermindert de raad voor maatschappelijk welzijn, op verzoek van de voorzitter of het raadslid die bezoldiging overeenkomstig dit verzoek. Hetzelfde geldt voor het lid dat de voorzitter vervangt.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn sluit een verzekering af om de burgerlijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de rechtsbijstand, te dekken die persoonlijk ten laste komt van de voorzitter of de leden bij de normale uitoefening van hun ambt. Het openbaar centrum sluit tevens een verzekering af wegens ongevallen in het kader van de normale uitoefening van hun ambt door de voorzitter of de leden. Het openbaar centrum betaalt tevens het bedrag van de geldboete, opgelegd wegens een misdrijf dat ze hebben begaan bij de normale uitoefening van hun ambt en behoudens bedrog, zware schuld of lichte schuld die bij hen gewoonlijk voorkomt, terug aan de voorzitter of het lid.

De voorzitter of het lid dat de voorzitter vervangt geniet dezelfde socialezekerheidsregeling als deze die van toepassing is voor de schepenen van de gemeente waar de zetel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gevestigd is."